

KRAJSKÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA
Vajnorská 47, 812 56 Bratislava 1

Číslo: 3 Kv 40/20/1100-24
EEČ: 2-7-1494-2022

Bratislava 27.06.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: marenie spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno b, odsek 2 písmeno d Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor oddelenia dozoru v trestnom konaní Krajskej prokuratúry Bratislava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
útvár: OR PZ Trnava, OKP
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: marenie spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno b, odsek 2 písmeno d Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 31.03.2019 v čase o 14:07 hod. v objekte Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III, obvodného oddelenia XXXXX Nové Mesto – východ (ďalej ako „OO PZ NM – východ“), počas výkonu výjazdovej služby ako poverený príslušník Policajného zboru na OO PZ NM – východ, neoprávnene manipuloval s mobilným telefónom zn. Huawei MATE 20 lite, čiernej farby, IMEI: XXXXX ako vecou dôležitou pre trestné konanie vo veci vedenej pod ČVS: ORP-300/NMV-B3-2019, a to tým spôsobom, že napriek inštrukciám povereného príslušníka Policajného zboru, ktorý mu telefón spolu so spisom dňa 31.03.2019 v čase o 7:30 hod. odovzdal a podľa ktorých mal byť telefón ponechaný v letovom režime a na nabíjačke, aby nedošlo k vybitiu batérie, obvinený prekonal uzamknutie v letovom režime nastaveného telefónu a bezdôvodne v nastaveniach telefónu, vo funkcii zálohovanie a reset

telefónu, vybral funkciu obnoviť továrenskú nastavenie, ktorej potvrdením došlo k odstráneniu všetkých údajov nachádzajúcich sa toho času v tomto telefóne, ktoré by mohli slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-300/NMV-B3-2019,

lebo je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru inšpekčnej služby Západ, oddelenia vyšetrovania (ďalej len „vyšetrovateľ UIS“), ČVS: UIS-401/OISZ-2020 zo dňa 30.07.2020 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení. Následne uznesením zo dňa 20.05.2021 pod sp. zn. ČVS: UIS-401/OISZ-2020, vyšetrovateľ UIS podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie mjr. XXXXX pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe ako je opísaný vo výrokovej časti tohto uznesenia.

K vykonanému dokazovaniu v prípravnom konaní :

Obvinený XXXXX XXXXX dňa 26.07.2021 (ďalej aj ako „obvinený“ v príslušnom gramatickom tvare) po zákonom poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich procesné postavenie obvineného, vrátane jeho práv a povinností, do zápisnice o výsluchu obvineného uviedol, že je príslušníkom Policajného zboru od roku 2004, v súčasnosti sa stará spolu s manželkou o 5 nezaopatrených detí, dve z nich sa im narodili zo spoločného manželstva a 3 im boli zverené do pestúnskej starostlivosti po tom, čo ich rodičia zomreli pri autohavárii. Ich otcom bol jeho brat.

K predmetu obvinenia, ktoré je obsahom skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré mu bolo riadne doručené, uviedol, že k tomu sa vyjadrí neskôr, a to po vykonaní všetkých výsluchov a predložení všetkých ostatných dôkazov, kedy okrem svojho práva vypovedať využije v rámci neho aj svoje právo vyjadriť sa ku všetkým rozhodným skutočnostiam.

Obvinený vo svojom výsluchu zo dňa 04.04.2020 (č.l. 78-84) po zákonom poučení k veci uviedol nasledovné:

Skutok, ktorý sa mu kladie za vinu v uznesení o vznesení obvinenia nespáchal a necíti sa byť vinný.

Dňa 31.03.2019 vykonával výjazdovú službu v čase od 07.30 h do 19.30 h na OO PZ Nové Mesto –východ. Počas výjazdovej služby dňa 31.03.2019 nemal v ranných hodinách nič do nápadu a tak pracoval na svojich spisoch. V čase okolo 11.00 h (čas nevie presne uviesť) prišiel do práce zástupca XXXXX ale iba zložiť si veci do kancelárie. Obvinený mu zreferoval, že aktuálne z nočnej služby prevzal spisy a mobilný telefón, pričom XXXXX mu nabíjačku k telefónu nedal. Následne telefonicky kontaktoval brata, že kedy vyrazia do Bratislavy, pretože majú nejaký prípad. Dohodli sa, že keď prídu do Bratislavy a budú ho chcieť vidieť, nech

kontaktujú vrátnika na hlavnom vchode. V čase okolo 13.00 hod ho telefonicky kontaktoval vrátnik, že na vrátnici má stránku. Keď odchádzal z kancelárie, dvere na nej nechal pootvorené a neuzamknuté. Dole na vrátnici ho čakali brat Jozef aj s kamarátom Robertom XXXXX. Tam sa rozprávali o všeobecných veciach o futbale a o zážitkoch a súčasne mu aj gratulovali k jeho narodeninám, ktoré mal dňa 27.03. Rozhovor ukončili asi o 14.45 h, tento čas si presne. Potom, ako sa rozlúčili, obvinený išiel späť do kancelárie, dvere boli otvorené tak, ako ich nechal, spisy boli na stole a mobilný telefón bol na vrchu spisov. Ďalej pokračoval vo vybavovaní svojich spisov, nakoľko ďalší nápad veci do výjazdu neprišiel. O 19.30 h prišla kolegyňa XXXXX do nočnej služby, ktorej odovzdal spisy aj mobilný telefón. Súčasne jej povedal, že nabíjačku mu XXXXX nedal. V ďalšej časti svojho výsluchu obvinený predniesol svoje obhajobné argumenty, najmä poukázal na skutočnosť, že v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu inkriminovaného konania, ale aj inokedy, mával otvorené dvere na kancelárie, mohol sa tam dostať v podstate hocikto, dokonca v tom čase prebiehalo bezpečnostné opatrenie na futbalový zápas Slovan – Dunajská Streda na Pasienkoch, kde bolo velených do tohto opatrenia celkovo 314 policajtov, ktorý mali na ich oddelení miesto tzv. oddychovej prestávky. Vo veci mu bol dňa 05.05.2021 zaistený jeho mobilný telefón, pričom zo znaleckého posudku, ktorého predmetom bolo odborné skúmanie obsahu telefónu nevyplýva žiadna taká informácia, ktorá by jeho osobu spájala s páchatelom drogového trestného činu XXXXX. V znaleckom posudku od znalca XXXXX nie je žiadna zmienka o tom, že by sa jemu predložený telefón na skúmanie mal nachádzať v letovom režime. Ani zo samotnej zápisnice o zaistení dotknutého mobilného telefónu XXXXX nevyplýva, že by zaistený mobilný telefón bol daný do letového režimu. V ostatnom poukazujem na ďalšie časti vcelku podrobnej výpovede obvineného.

Dôkazné prostriedky vo forme svedeckých výpovedí, zabezpečených do trestného konania v súlade s Trestným poriadkom :

Svedok XXXXX (č.l. 90-92) vo svojej výpovedi zo dňa 22.09.2021 učinenej po vznesení obvinenia a súčasne za prítomnosti obhajcu obvineného k veci uviedla, že na presný dátum si už nespomína, ale bolo to v roku 2019, kedy mala výjazd ako poverený príslušník PZ, myslí si, že to bolo z piatka na sobotu na OO PZ Nové Mesto-východ, mali zadržanú osobu pre podozrenie zo spáchania drogovej trestnej činnosti, jednalo sa o „chlapca“, ktorý mal u seba nejaké omamné látky. Robili s ním prvotné procesné úkony po zadržaní, mal u seba aj väčší obnos peňazí a tiež mobilný telefón, avšak nespomína si, akým spôsobom ho zaistovali do trestného konania. Mobilný telefón sa zaistoval za účelom jeho preskúmania, či sa náhodou nejedná o dílera a či by tento úkon k niečomu nepomohol. Aj napriek tomu, že nemala veľké skúsenosti so zaisteným mobilného telefónu, vedela, že by mal byť zapnutý, pokiaľ sa nedá znalcovi na skúmanie aby sa nemuseli prelamovať ochranné prvky. Dali telefón na nabíjačku, s tým, že keď ju na druhý deň striedala kolegyňa XXXXX tak jej povedala, aby telefón nevypínala a aby ustriehla, nech je mobil stále na nabíjačke a tiež nech túto informáciu posunie ďalej. Potom si spomína na to, že v nedeľu prišla do služby, bolo nejaké bezpečnostné opatrenie, prišla do kontaktu s kolegom XXXXX, ktorý mal dennú službu a potom následne prišla v pondelok do práce, a objavil sa problém s tým, že dotknutý mobilný telefón bol vypnutý. Potom išla za znalcom, vyhotovili uznesenie o pribratí znalca a následne sa to začalo riešiť.

Po úvodnej, tzv. monológovej časti výsluchu svedkyňa odpovedala na

doplňujúce otázky vyšetrovateľa nasledovne (odpovede sú krátené) :

Nespomína si, o aký konkrétne typ mobilného telefónu sa jedná, a tiež si nespomína, akým spôsobom (procesným režimom) bol do konania prevzatý, teda, či bol dobrovoľne vydaný alebo bol odňatý. Ona osobne do telefónu nijako nezasahovala, ani si neprezerala jeho obsah. Vie, že kým prebehli všetky úkony, tak sa to riešilo na stálej službe, boli tam kolegovia z kriminálnej polície, a stála služba, potom, keď úkony s osobou (vyššie spomenutým podozrivým) skončili, tak ona telefón zobrala k sebe do kancelárie a nechala ho na nabíjačke a **uviedli ho do letového režimu z dôvodu, aby sa nedal na diaľku vymazať alebo do neho zasahovať. V letovom režime ho nechala až do rána, kým ju neprišla vystriedať kolegyňa.**

Nespomína si presne, kto konkrétne dával mobilný telefón do letového režimu, bola tam aj kriminálka, ale vie, že to bolo na stálej službe. **Ako presne to bolo s tým PIN kódom si tiež nepamätá, myslí si, že ho pýtali od tej osoby, niekde ho zapísali aj do zápisnice. Kolegyni, ktorá od nej preberala službu, pri odovzdaní mobilného telefónu oznámila, aby ho nevypínala a aby zostal v letovom režime.**

Pokiaľ ide o osobu obvineného, k tejto sa vyjadrila tak, že s ním nikdy nemala problém, nebola s ním žiadna kamarátka, nezaujímal sa oňho, spomína si, že väčšinou sedel sám.

Pri zaisťovaní predmetného mobilného telefónu boli prítomní príslušníci kriminálnej polície a stálej služby a to, nie je si istá, kolega XXXXX a XXXXX

Nevie ako to bolo presne stanovené, ale postup pri odovzdávaní zaistených vecí počas víkendu bol taký, **že sa to posúvalo zo služby na služby, bez spisovania nejakého odovzdávacieho protokolu**, nebol dôvod neveriť kolegom v tom, čo bude s vecami ďalej po ich odovzdaní, kompletný spis so zaistenými vecami sa posúvali.

Na doplňujúce otázky obhajcu svedkyňa uviedla v súhrne nasledovné (vyjadrenia sú krátené):

Mobilný telefón bol znalcovi vydaný hneď pondelok, alebo utorok, znalec po prevzatí telefónu pozrel výrobné číslo, nevie, či ho aj rozoberal a otváral. Keď mu ho však odovzdávala, **bol vypnutý**, nevie či bol vybitý alebo nabitý, displej mobilu bol čierny. Pokiaľ ide o to, ako sa dostal mobilný telefón zástupcovi XXXXX, tak k tomu uvádza, že jemu ho zrejme odovzdal kolega, ktorý končil v službe z nedele na pondelok a zdá sa jej, že to bol kolega XXXXX ona mala službu z piatka na sobotu a po nej nastupovala kolegyňa Bahurinská, po nej nevie, ale marí sa jej, že Tanoczky, v nedeľu tam bol kolega XXXXX, a z nedele na pondelok sa jej zdá, že kolega Tanoczky.

Pokiaľ si ho posúvali, tak všetky vyššie menované osoby jej kolegov mali k dispozícii uvedený telefón. Po zaistení telefónu ho svedkyňa mala položený na stole a napojený na nabíjačku.

V ďalšom odkazujem na obsah zápisnice o výsluchu svedkyne zo dňa

22.09.2021.

Svedok npor. XXXXX vo svojej výpovedi zo dňa 22.09.2021 (č.l. 98-100) uskutočnenej po vznesení obvinenia a za súčasnej prítomnosti obhajcu obvineného uviedol k predmetu stíhania nasledovné skutočnosti (vyjadrenie svedka je krátené) :

Spomína si, že to bolo koncom mesiaca marec, na presný dátum si už nepamätá, bola to víkendová služba, nastupoval do služby, pričom výjazd prebral po kolegyni XXXXX nevie, či bola sobota alebo piatok, počas výkonu tej služby bol sám. XXXXX mu odovzdala výjazd, informovala ho o priebehu jej služby, odovzdala mu zároveň aj výjazdové veci. V rámci týchto vecí tam bol aj spis a zaistený mobilný telefón. **XXXXX mu vysvetlila, že mobilný telefón musí zostať na nabíjačke aby sa nevybil a nemá sa vypínať a má zostať v letovom režime počas celého víkendu, lebo najbližší pracovný deň sa má zasiať na znalecké skúmanie.** Toto všetko si zapamätal hlavne preto, že s takýmto prípadom (situáciou) sa stretol prvýkrát, s tým, že pokiaľ zostáva mobilný telefón v letovom režime, nedá sa s ním na diaľku komunikovať - manipulovať. **Počas jeho nočnej služby s mobilným telefónom nemusel nič robiť, takže ho nechal v stave, ako mu ho odovzdala jeho kolegyňa, a to na nabíjačke po celú noc. Až do konca jeho služby, zdá sa mu, že v čase okolo 07.00 h, zase celý ten balíček vecí vrátane mobilného telefónu a informácie o jeho nakladaní s ním, odovzdal kolegovi XXXXX ktorý ho striedal v službe. Posunul mu aj všetky informácie o nabíjaní mobilu a odporúčania ako s ním nakladať od kolegyne XXXXX s tým, že mobil má zostať na nabíjačke a zapnutý.**

Na doplňujúce otázky vyšetrovateľa svedok v súhrne odpovedal nasledovné (vyjadrenia sú krátené) :

Nespomína si, či počas plnenia služobných povinností (v súvislosti so službou, ktorú spomínal vyššie), bol mobilný telefón v letovom režime, ale keďže s telefónom počas služby nemanipuloval, **predpokladá, že áno, ale nabitý bol určite, nakoľko na ňom svietila kontrolka nabitosti na zeleno.**

Pri odovzdávaní služby obvinenému sa bavili o tom podozrivom, nakoľko sa jednalo o mladého muža, u ktorého sa našiel väčší obnos peňazí a mali podozrenie, že sa dopúšťa drogovej trestnej činnosti a že v tom mobilnom telefóne by sa mohli nachádzať nejaké ďalšie dôkazy (informácie) o tejto trestnej činnosti.

Svedok npor. JUDr. Zuzana XXXXX, príslušníčka PZ, vo svojej výpovedi zo dňa 07.10.2021 (č.l. 105-107) k veci v podstate uviedla, že v inkriminovanom čase striedala v službe svoju kolegyňu XXXXX, ktorá jej odovzdávala mobilný telefón aj s nabíjačkou, nespomína si, či aj so spisom. Povedala jej, že má byť stále v zásuvke a nesmie sa vypnúť. Zásuvku mala pri posteli, mobilný telefón bo po celý čas jej služby v nabíjačke. Potom ho odovzdala kolegovi. **Telefón bol pri prevzatí ňou už v letovom režime,** a kolegyňa, ktorú striedala jej povedala, že v ňom má aj zostať. **Počas jej služby zaregistrovala, ako telefón sporadicky „pípa“, niečo naň chodilo, ale či to boli sms správy alebo telefonáty, to nevie. Predmetný mobilný telefón potom v rovnakom stave a s rovnakými informáciami o nakladaní s ním, aké obdržala ona od kolegyne, posunula ďalej, teda tomu, kto mal po nej službu. Počas jej služby s predmetným telefónom nijako nemanipulovala.**

XXXXX Vaš vo svojej výpovedi zo dňa 06.05.2021 (č.l. 115-116) k predmetu stíhania uviedol, že v roku 2019 bol predvedený pri Trnavskom mýte, tam ho vzali policajti rovno z garáže, dobrovoľne vydal policajtom veci, vrátane mobilného telefónu. Za predmetné konanie dostal „podmienku“, ktorá mu už aj skončila.

Na doplňujúce otázky vyšetrovateľa uviedol nasledovné:

Telefón, ktorý mu bol zaistený dňa **29.03.2022** na OO PZ Nové Mesto – východ bol zapnutý, **dal im aj heslo k telefónu, takže mali k nemu prístup policajti. Do letového režimu ho nedával**, ako následne nakladali s mobilným telefónom, to nevie. **Na oddelení polície, kam ho predviedli po jeho zadržaní, nepozná nikoho, nikdy predtým tam nebol.** Nikto mu v súvislosti s jeho zadržaným mobilným telefónom nepomáhal, z policajtov, ktorých mená a priezviská mu počas výsluchu oznámil vyšetrovateľ, vrátane obvineného XXXXX nikoho nepozná.

K veci boli v prípravnom konaní vypočutí aj ďalší svedkovia, a to XXXXX, XXXXX, brat obvineného a npráp. XXXXX, ktorí nič podstatné ku skutku nevideli, pričom prví dvaja menovaní svedkovia potvrdili v zásade skutočnosti, ktoré v rámci svojho výsluchu uvádzal obvinený v súvislosti s návštevou svojho brata aj s kamarátom na OO PZ Nové Mesto –východ.

Okrem vyššie uvedených dôkazov bol dňa 12.11.2021 vykonaný výsluch **znalca XXXXX k znaleckému posudku č.9/2019**, ktorý vypracoval v trestnom konaní na základe požiadavky vyšetrovateľa PZ, pričom z jeho výsluchu vyplývajú nasledovné podstatné skutočnosti :

Pokiaľ ide o dotknutý mobilný telefón zn. Huawei MATE 20, ktorý bol predmetom jeho odborného skúmania, tento mu bol predložený v resetovanom stave, pričom bol vytvorený screenshot mobilného telefónu s výrobnými číslami. Pamäť mobilného telefónu, ktorá nie je vo forme pamäťovej karty, t.z. nie je odnímateľná, z čoho vyplýva, že znalecké skúmanie sa vykonáva tak, že zariadenie, teda mobilný telefón, musí byť uvedený do spusteného stavu, kedy pri štarte operačného systému dochádza k zmenám aj keď nepatrným.

Pokiaľ ide o prevádzkové údaje, čo sú údaje o zapnutí a vypnutí, tie sa zapisujú kontinuálne, to znamená, že telefón uchováva všetky údaje o zapnutiach od posledného resetovaného stavu, čo bolo vidieť v tom druhom znaleckom posudku po vyňatí čipu z telefónu.

Pokiaľ ide o letový režim, tento je spravidla zobrazovaný ikonkou lietadielka, pričom samotný letový režim neobmedzuje funkcie ako budík, pripomienky alebo iné úlohy, ktoré môžu vydávať zvuky. **V letovom režime by bolo možné resetovať telefón na diaľku, pokiaľ by tento telefón mal spustené tzv. WIFI pripojenie a bol by pripojený na známú sieť. To znamená, poznal by prístupové údaje. Uvedené sa mení podľa typu telefónu, ale domnieva sa, že väčšina telefónov to umožňuje.** Letový režim sa spravidla týka pripojenia na mobilnú sieť. Pre potvrdenie toho, či na telefóne sa po zapnutí letového režimu vypne aj tzv. WIFI sieť, by bolo potrebné uvedené odskúšať na rovnakom mobilnom telefóne s rovnakou verziou

operačného systému. **Predložený mobilný telefón zn. Huawei Mate 20 Lite mal v čase jeho predloženia znalci na skúmanie WIFI pripojenie aj pripojenie k mobilnej sieti zapnuté, keďže po zresetovaní pri úvodnom menu poskytuje používateľovi možnosť sa pripojiť pre aktiváciu mobilného telefónu na okolité viditeľné bezdrôtové siete. Teda spravidla má telefón WIFI pripojenie.**

Pokiaľ ide o zmenu systémového času v mobile manuálne, systémový čas je možné v mobilných telefónoch nastaviť po vypnutí automatickej synchronizácie času so sieťou operátora mobilnej siete. V takomto prípade je možné zmeniť čas úplne ľubovoľne na akýkoľvek dátum a čas, ale v prevádzkových údajoch by bol záznam o zmene tohto nastavenia a pri vytvorení časovej osi by sa zmena času zobrazila ako anomália.

Na otázku obhajcu, v prípade, že si niekto zmení manuálne systémový čas na ľubovoľný, aký čas zapíše do logickej partícií Splash 2, znalec odpovedal, že prevádzkové údaje sa po zresetovaní telefónu po pripojení na prevádzkovej úrovni mobilnými sieťami zosynchronizovali na aktuálny čas, ale v prípade, že by nebolo tento čas možné získať s tých komponentov, ktoré si tento čas vedia vypýtať z mobilnej siete, tak by sa čas nastavil na predvolený čas určený výrobcom.

Na otázku obhajcu, či je možné urobiť reset telefónu aj iným spôsobom bez toho aby vošla (obhajkyňa) do nastavení telefónu, znalec odpovedal, že áno, na diaľku alebo v prípade, že by bola naplánovaná takáto funkcia, ale on sa pri skúmaní takouto úlohou nestretol. Reset telefónu možno vykonať ešte v servisnom režime. Je to režim, ktorý je určený pre servisné strediská kedy v prípade chyby telefónu je možné vykonať jeho reset viacerými spôsobmi od čiastkového až po úplný reset telefónu.

Znalec pripustil možnosť, že mobilný telefón mohol byť zresetovaný aj na diaľku, v prípade, že by bol v letovom režime a pripojený na sieť WIFI, ku ktorej má uložené prístupové údaje a bola by mu takáto funkcia cez internet na zresetovanie zaslaná.

Na otázku vyšetrovateľa, či je možné zistiť, či k resetu mobilného telefónu došlo fyzicky zadaním na telefóne alebo na diaľku, či znalec túto skutočnosť aj zisťoval v predmetných znaleckých posudkoch, znalec odpovedal, že uvedenú informáciu v predloženom telefóne hľadal ale nebolo možné na ňu jednoznačne odpovedať. Uvedené by bolo možné jedine na základe pokusu, kde by rovnaké mobilné telefóny po nainštalovaní rovnakého operačného systému boli zresetované oboma spôsobmi a následne by sa vyhľadal údaj o resete obidvoch telefónoch a tento sa porovnal.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva, že dňa 05.05.2021 bol do trestného konania v zmysle postupu podľa § 89a ods.1 Trestného poriadku dobrovoľne vydaný mobilný telefón zn. Samsung čiernej farby a 1 ks nabíjačka bielej farby, ktoré zariadenia patrili osobe obvineného XXXXX.

V rámci dokazovania bol do konania pribratý znalec XXXXX, odbor kriminalistika, odvetvie kriminalistická informatika, k podaniu znaleckého posudku č. **2/2021**, zo záverov ktorého okrem iného vyplýva, že na odborné skúmanie bol

znalcovi predložený mobilný telefón zn. Huawei model . MATE 20 lite čiernej farby, aj s PIN kódom, vo vypnutom stave, pričom z dôvodu, že telefón bol uvedený do stavu resetu do pôvodných nastavení a prihlásením by došlo k ďalšiemu prepisu v pamäti údajov v mobilnom telefóne, bol mobilný telefón na základe súhlasu vyšetrovateľa **skúmaný metódou chip-off**, t.z. tak, že bol pamäťový čip mobilného telefónu oddelený od celku a následne boli údaje extrahované na ďalšiu analýzu. Z mobilného telefónu boli odstránené kryty zariadenia, bolo identifikované na základnej doske pamäťové médium – pamäťový chip typu eMMC, výrobcu Samsung, s veľkosťou pamäte 64 GB. Tento bol z dosky oddelený a pripojený na laboratórnu čítačku eMMC pamäti a údaje z pamäťového čipu boli archivované na ďalšie znalecké skúmanie. V pamäti mobilného telefónu bola zistená logická partícia s názvom „splash2“ obsahujúca **šifrovacie kľúče s dátumom a časom vytvorenia 31.03.2019 o 14:07 hod.**, čo znamená, že v uvedenom čase boli pôvodné šifrovacie kľúče nahradeným novými, čo súvisí s nastavením mobilného telefónu po tzv. resete mobilného telefónu do výrobných nastavení. Z pamäte predloženého mobilného telefónu sa nepodarilo zistiť údaje, ktorú môžu súvisieť s vyšetrovanou vecou.

Zo záverov znaleckého posudku č. 41/2021 vypracovaného znalcom XXXXX z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická informatika, vyplýva, že predložená vecná stopa – mobilný telefón zn. Samsung, čiernej farby, patriaci obvinenému, bola skúmaná prevažne na úrovni existujúcich súborov. **Plnohodnotné skúmanie internej pamäte predloženého mobilného telefónu na úrovni vymazaných dát nebolo možné vykonať.** Informácia o resetovaní zariadenia do továrenských nastavení nebola v dostupnom dátovom obsahu identifikovaná. Záznamy a súbory identifikované v dostupnom dátovom obsahu internej pamäte mobilného telefónu, resp. obsiahnuté na pamäťovej karte sa nachádzajú archivované v prílohe č. 3 tohto znaleckého posudku. Z dôvodu zistenia a zaistenia skutočností smerujúcich k výskytu záujmových reťazcov definovaných uznesením, bolo vykonané textové prehľadanie dostupného dátového obsahu. **Žiadne pozitívne zhody neboli identifikované.**

Z písomného vyjadrenia poddaného dňa 16.04.2021 Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave III, obvodným oddelením Policajného zboru XXXXX Nové Mesto – východ pod č. ORPZ-BAIII-OPP2-15-071/2021 vyplýva, že dňa 31.03.2019 v časovom rozmedzí od 14:00 do 15:30 hod. bolo v službe spolu 14 policajtov. Z toho 6 policajtov bolo velených na zabezpečenie opatrení futbalového zápasu. Denný výjazd toho dňa vykonával obvinený v čase od 7:30 hod. do 19:30 hod. Vo výjazdovej službe realizoval ohliadku miesta činu v čase o 10:30 hod. do 10:40 hod. Následne vykonal na obvodnom oddelení Policajného zboru XXXXX Nové Mesto – východ výsluch svedka v čase od 11:00 hod do 11:25 hod. Obvinený sedel v kancelárii sám, pričom od jeho kancelárie sú k dispozícii dva kľúče jeden má v držbe obvinený a druhý, náhradný kľúč bol uložený a zapečatený v skrinke na základe kľúčového režimu. V prípade, že by došlo k použitiu náhradného kľúča, bol by o tom vykonaný zápis v administratívnej pomôcke „kniha kľúčov“, ktorý sa tam ku dňu 31.03.2019 nenachádza.

Je vhodné na tomto mieste v stručnosti zdokumentovať okolnosti súvisiace s manipuláciou dotknutého mobilného telefónu viacerými príslušníkmi PZ na OO PZ Nové mesto – východ :

Dňa 29.03.2019 kpt. XXXXX, zaistila mobilný telefón zn. Huawei MATE 20 lite, čiernej farby, IMEI: XXXXX ako vec dôležitú pre trestné konanie vedené pod ČVS: ORP-300/NMV-B3-2019. Z výsluchu kpt. XXXXX zo dňa 15.04.2021 vyplýva, že táto zaistila dňa 29.03.2019 počas výkonu služby mobilný telefón, ktorý dala do letového režimu a na nabíjačku, aby ostal stále zapnutý. Dňa 30.03.2019 ju vo výkone služby striedala npor. JUDr. Zuzana XXXXX, ktorej dala ohľadom mobilného telefónu jasné inštrukcie. Z výpovede npor. JUDr. XXXXX zo dňa 27.04.2021 vyplýva, že prevzala mobilný telefón od kolegyne XXXXX Tento udržiavala v letovom režime a stále zapnutý podľa pokynov a následne ho odovzdala ďalšiemu kolegovi, ktorý mal po nej nariadenú službu. Svedkyňa npor. JUDr. XXXXX si síce z odstupom času nepamätá, či mobil odovzdávala priamo obvinenému alebo kolegovi npor. XXXXX. Z rozpisu služieb na daný víkend je však zrejmé, že po npor. JUDr. XXXXX vykonával službu npor. Mgr. XXXXX pričom z jeho výpovede zo dňa 15.04.2021 vyplýva, že tento prevzal zapnutý mobilný telefón v letovom režime s pomerne jasnými inštrukciami. Tento mobilný telefón odovzdával zapnutý v letovom režime aj s nabíjačkou na konci služby obvinenému aj s jasnými inštrukciami. Po obvinenom preberala službu v nedeľu večer dňa 31.03.2019 opäť kpt. XXXXX, ktorá videla telefón stále u obvineného na stole. Podľa svedeckých výpovedí tak posledná osoba, ktorá mala telefón v držbe bola práve osoba obvineného.

K relevantným ustanoveniam referenčných právnych predpisov hmotnoprávneho a procesnoprávneho charakteru, aplikovateľných na posudzovanú vec :

Podľa § 8 Trestného zákona je trestným činom protiprávne konanie, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone.

Podľa § 344 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, kto v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní falšuje, pozmení **alebo marí dôkaz, alebo bráni v získaní dôkazu**, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

Podľa § 344 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak čin uvedený v odseku 1 spácha ako verejný činiteľ alebo iná osoba v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie.

Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane nerušeného a zákonného trestného procesu aj v jeho kontradiktórnej podobe.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 v písm. a) až d) v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Podľa § 128 odsek 1 Trestného zákona, verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v

orgány verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky.

Obvinený v čase spáchania skutku požíval status verejného činiteľa. V pomere príslušníka Policajného zboru vykonával hliadkovú činnosť v služobnom obvode Nové Mesto – východ XXXXX III. V rámci výkonu služby sa podieľal na plnení úloh spoločnosti a štátu a používal pri tom zverenú právomoc, ktorá v sebe zahŕňala prvok moci aj prvok rozhodovania.

Podľa § 2 odsek 1 písmeno b) a d) zákona o Policajnom zbore, policajný zbor odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatelov a vykonáva vyšetrovanie o trestných činoch a skrátené vyšetrovanie o trestných činoch.

Podľa § 21 odsek 1 zákona o Policajnom zbore, policajt je oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak má podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní.

Podľa § 48 odsek 1 písm. a), písm. b) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený; vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas.

Podľa § 2 odsek 6 vety prvej Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súdy konajú z úradnej povinnosti, ak Trestný poriadok neustanovuje inak.

V zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú

dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozhodujúcim kritériom pre hodnotenia dôkazov je tzv. vnútorné presvedčenie hodnotiaceho subjektu (orgánu činného v trestnom konaní a súdu), pre tvorbu ktorého zákon len veľmi všeobecne stanovuje, že sa má zakladať na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Je potrebné zdôrazniť, že vnútorné presvedčenie sa teda neopiera o ľubovôľu, ale o zodpovednosť. Musí sa vytvárať na základe logického úsudku, na zodpovednej a starostlivej analýze každého dôkazu individuálne i po posúdení všetkých dôkazov v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne.

Hneď na tomto mieste je potrebné z hľadiska skutkovej a právnej analýzy pertraktovanej veci reagovať na obhajobnú obranu obvineného (jej časť) prednesenú prostredníctvom jeho obhajcu v prípravnom konaní, v rámci ktorej uviedol, že s ohľadom na skutočnosť, že sa svedok XXXXXpodozrivý z drogovej trestnej činnosti) v trestnej veci vedenej proti nemu pod ČVS: ORP-300/NMV-B3-2019 priznal, vec sa vyšetrila a následne bol svedok René XXXXX odsúdený, nie je zrejmé, aký konkrétny dôkaz mal byť zmarený a či v mobilnom zariadení nejaký dôkaz vôbec existoval, ktorý by bol spôsobilý objasniť trestnú činnosť súvisiacu s jeho neoprávneným prechovávaním omamnej látky. K tomu je potrebné uviesť, že pokiaľ by bolo vyšetrovanie postavené na nutnosti existencie priamych alebo nepriamych dôkazov, ktoré jednoznačne preukazujú vinu obvineného, už v momente vznesenia obvinenia, k jeho vznášaniu by dochádzalo v ojedinelých prípadoch. Trestný poriadok vyžaduje na vznesenie obvinenia odôvodnený záver, že trestný čin spáchala konkrétna osoba. Tomuto záveru musia predchádzať presvedčivejšie zistenia než tie, ktoré postačovali na začatie trestného stíhania. Orgány činné v trestnom konaní často operujú v rámci vyšetrovania s viacerými možnými priebehmi skutkového deja, ktoré musia byť v priebehu vyšetrovania vyvrátené prípadne potvrdené. Tvrdenie obhajcu, že dôkazný materiál sa priznaním svedka XXXXX a jeho následným odsúdením stal pre ďalšie konanie v podstate irelevantným, neobstoí. *Obvinený ako verejný činiteľ, vyšetrovateľ Policajného zboru má (má mať) vedomosť o dôležitosti každého jedného zaisteného dôkazného materiálu. Túto vedomosť mal nepochybne páchatel aj v čase, keď došlo k spáchaniu skutku, nakoľko informácie obsiahnuté v zaistenom mobilnom telefóne s vysokou pravdepodobnosťou mohli obsahovať ďalšie nepriame dôkazy, ktoré by napríklad preukazovali obchodovanie s omamnými látkami alebo prechovávanie väčšieho množstva omamnej látky, než je explicitne upravené v § 171 Trestného zákona. Táto úvaha je samozrejme namieste len za situácie, pokiaľ by bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal konkrétny príslušník PZ pri plnení svojich služobných povinností. Pokiaľ by sa orgány činné v trestnom konaní riadili úvahami, ktoré vyslovil vo svojej sťažnosti obhajca, bolo by skúmanie mobilných telefónov ako možného zdroja dôkazných informácií prakticky nemožné, resp. nadbytočné. Nakoľko je nutné zaistené mobilné telefóny vždy podrobiť ďalšiemu skúmaniu, vyžaduje sa, aby orgány činné v trestnom konaní pristupovali obzvlášť opatrne pri*

dispozícii s takýmto dôkazným materiálom ako možným nositeľom informácie dôležitej pre ďalšie trestné konanie.

Dôvodné podozrenie predpokladá existenciu faktov alebo informácií, ktoré by objektívnemu pozorovateľovi umožnili úsudok o tom, že konkrétna osoba mala spáchať trestný čin, pričom jeho dôvodnosť závisí vždy od všetkých okolností konkrétneho prípadu. Zdôrazňujem, že takéto dôvodné podozrenie však nie je potrebné deklarovať aj nezvratnými dôkazmi, pretože by bolo nelogické, aby boli trestné činy jednoznačne definované a aj preukázané už v tomto štádiu trestného stíhania, keďže toto je cieľom až následného vyšetrovania. Na vyvodenie záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou postačuje vyšší stupeň pravdepodobnosti, že trestný čin spáchala konkrétna osoba, pričom tento musí byť dostatočne odôvodnený zistenými skutočnosťami. Zmienené úvahy bolo potrebné pripomenúť z toho dôvodu, že v čase, kedy bolo uvažované o vznesení obvinenia, dôkazná situácia umožňovala postupovať v intenciách § 206 ods.1 Trestného poriadku, a to aj napriek tomu, že neskorší stav dokazovania pri úvahách o ďalšom postupe v konaní už po jeho dôslednom vyhodnotení predznamenal iným spôsobom meritórneho ukončenia veci, než podanie obžaloby.

Dôkazy zabezpečené do času vznesenia obvinenia nasvedčovali vyššiemu stupňu pravdepodobnosti, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie je trestným činom a spáchal ho obvinený. Išlo najmä o svedecké výpovede, znalecké posudky ako aj úradné záznamy zo služobnej pohotovosti príslušníkov Policajného zboru v deň spáchania skutku. Tieto dôkazy preukazovali skutočnosť, že obvinenému bol odovzdaný mobilný telefón ako dôležitý dôkazný prostriedok, pričom obvinený mal zabezpečiť, aby tento ostal v letovom režime a napojený na elektrický zdroj, aby nedošlo k jeho vypnutiu. Z výpovede svedkov, ktorí s mobilným telefónom manipulovali vyplýva, že ho neresetovali ani nijak z neho nemazali informácie. Naznačená dôkazná situácia v procesne existujúcom stave (okamih vznesenia obvinenia) bola pre zmienený postup vyšetrovateľa postačujúca.

V posudzovanom prípade je nesporné, že manipuláciou s dôkazným prostriedkom (mobilným telefónom) došlo k vymazaniu pamäte daného mobilného telefónu. Na druhej strane doterajšie výsledky vyšetrovania dostatočne neodôvodňujú záver o tom, že to bol práve obvinený, ktorý sa uvedeného konania mal dopustiť. Ako dubiozne sa v tejto súvislosti potom javí postavenie obvineného pred súd na podklade obžaloby, pričom bez súčasného objasnenia (zistenia) motívu konania obvineného sú existujúce pochybnosti o spáchaní skutku práve obvineným ešte výraznejšie.

Z vykonaného dokazovania je v danom štádiu konania preukázané len to, že v znalcom určenom čase došlo k zresetovaniu dotknutého mobilného telefónu do továrenských nastavení a teda k vymazaniu všetkých dát. V danom čase, kedy malo dôjsť k tomuto zásahu do mobilného telefónu, mal nariadenú výjazdovú službu obvinený a preukázateľne mu bol svojim predchodcom zo služby odovzdaný okrem iného aj analyzovaný mobilný telefón. Zo žiadnych priamych dôkazov, ale ani ničím nenarušenej logickej sieti nepriamych dôkazov však nevyplýva taký kvalifikovaný záver, že to bol práve obvinený, ktorý úmyselne zasiahol spôsobom opísaným v skutkovej vete tohto uznesenia do mobilného telefónu, aby tým zmaril dôkaz v trestnom konaní alebo zabránil v získaní dôkazu v trestnom konaní. Doposiaľ

vykonaným dokazovaním nebolo preukázané žiadne prepojenie na osobu podozrivého XXXXX, a tým ani žiadny motív (zámer), ktorý by bol sledovaný konaním obvineného.

Na základe vyššie uvedeného mám za to, že podanie obžaloby na obvineného by nebolo za danej dôkaznej situácie, u ktorej je s vysokou mierou pravdepodobnosti daný predpoklad, že by sa nezmenila ani v konaní pred súdom, dôvodné a v prípade jej podania by išlo zo strany prokurátora o čisto formalistické rozhodnutie, ktoré by predznamenovalo ten záver, že prokurátor by neunesol dôkazné bremeno a súd by musel obvineného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku.

Podľa § 215 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor trestné stíhanie zastaví, ak

- a) je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie,
- b) nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci,
- c) je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený,**

...

Z dikcie písmena c) vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že prokurátor je v štádiu prípravného konania **povinný** rozhodnúť formou uznesenia (§ 162 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 215 ods. 5 Trestného poriadku) o zastavení trestného stíhania v prípade, ak **neexistujú pochybnosti** o skutočnosti, že stíhaný skutok nespáchal obvinený. Na tomto mieste je však nevyhnutné zdôrazniť, že v danom prípade nejde o meritórne rozhodnutie o skutku, ale iba o rozhodnutie, že tento nespáchala obvinená osoba, a preto je potrebné uvedomiť si, že týmto rozhodnutím trestné stíhanie vo veci nekončí. Uznesenie podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku svojím obsahom zvädza k záveru, že toto rozhodnutie je svojou podstatou **rozhodnutím o nevine obvineného**. Takýto záver však nie je možný z viacerých dôvodov. Prv je však nevyhnutné poznamenať, že rozhodnutím o vine obvineného je konečné rozhodnutie súdu (rozsudok), ktorým buď súd rozhodne o uznaní viny obžalovaného pre žalovaný skutok, alebo rozhodne o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (§ 285 Trestného poriadku). Povedané inými slovami, rozhodnutím o vine nie je len „uznanie viny obžalovaného a uloženie trestu“, ale aj jeho oslobodenie spod obžaloby. Avšak rozhodnutie prokurátora o zastavení trestného stíhania v zmysle § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať za rozhodnutie o vine obvineného predovšetkým s poukazom na čl. 50 ods. 1, ods. 2 Ústavy. Uvedené rovnako znamená, že za rozhodnutie o vine nemožno považovať ani formy odklonov upravené v ustanoveniach § 216, 218 a 220 až 228 Trestného poriadku (inštitúty podmieneného zastavenia trestného stíhania, podmieneného zastavenia spolupracujúceho obvineného a zmieru). Je však zrejme, že rozhodnutie prokurátora o zastavení trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa svojím obsahom v značnej miere približuje k rozhodnutiu súdu o vine obvinenej osoby. Tomu svedčí aj záver, že uvedené rozhodnutie prokurátora (za predpokladu, že nadobudlo právoplatnosť a nebolo zrušené ani v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku) vytvára s poukazom na § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku v spojení s § 2 ods. 8 Trestného poriadku prekážku právoplatne rozhodnutej veci („*res iudicata*“), nakoľko v danom prípade je nevyhnutné aplikovať zásadu nie dvakrát v tej istej veci („*ne bis in dem*“). Avšak, ako už bolo vyššie naznačené, predmetné rozhodnutie nemožno považovať za rozhodnutie o vine obvineného v tom zmysle, ako to predpokladá čl. 50 ods. 1 Ústavy.

Podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania **dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd,**

prokurátor podá obžalobu príslušnému súdu, pripojí k nej spisy, ich prílohy a dôkazné predmety. Pre uvedený postup prokurátora by mali byť dostatočne objasnené nasledovné skutočnosti:

- že sa stal skutok,
- že tento skutok má všetky obligatórne znaky žalovaného trestného činu a
- že tento spáchal práve obvinený ako trestne zodpovedný subjekt.

V prípade, ak neboli v dostatočnej kvalite ozrejmene vyššie opísané skutočnosti, nemožno v tomto smere hovoriť o dôvodnosti postavenia obvineného pred súd. Uvedené by bolo v rozpore jednak so samotným ustanovením § 234 ods. 1 Trestného poriadku, ale čo je ešte závažnejšie, aj v rozpore so základnými zásadami trestného konania, najmä v rozpore s § 2 ods. 1, ods. 10 Trestného poriadku. Totiž, ako to vyplýva zo základnej zásady náležitého zistenia skutkového stavu vyjadrenej v § 2 ods. 10 Trestného poriadku, aj pre postup v zmysle § 234 ods. 1 Trestného poriadku (podanie obžaloby ako rozhodnutia *sui generis*) musí byť spoľahlivo zistený skutkový stav veci, pričom o tomto nesmú existovať **dôvodné pochybnosti**. To znamená, že v prípade existencie dôvodných (rozumných) pochybností nie je takýto postup opodstatnený a zákonný. Zároveň, ako som už vyššie naznačil, postavenie obvineného pred súd na podklade obžaloby, z ktorej dôvod na tento postup dôkazne nerezultuje, je možné chápať aj ako porušenie základnej zásady „stíhania zo zákonných dôvodov“ upravenej v § 2 ods. 1 Trestného poriadku, ktorú je navyše potrebné chápať ako najvýznamnejšiu (kľúčovú) zásadu trestného konania.

V kontexte predchádzajúceho je preto vhodné položiť si otázku, či je dôvodné postaviť obvineného pred súd aj za situácie, keď nie je dostatočne podložený záver (dôkazne), že stíhaný skutok spáchal práve obvinený, pričom z povahy veci je zrejmé, že tento ani v budúcnosti nebude možné dôkazne „posilniť“. Totiž za predpokladu, že boli v rámci vykonaného vyšetrovania vykonané **všetky dostupné dôkazy a nemožno v budúcnosti rozumne očakávať zmenu dôkaznej situácie v konaní pred súdom**, je táto otázka ešte opodstatnenejšia. Prokurátor ako hlavný nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom si musí byť plne vedomý, že obžaloba na vyššie uvedenom „hmlistom“ základe je odsúdená na neúspech, nakoľko súd v takomto prípade musí rozhodnúť v konečnom dôsledku tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí. Zároveň je možné poukázať aj na skutočnosť, že v prípade, ak prokurátor je v zmysle ustálenej praxe (doterajšia judikatúra je už vzhľadom na kruciálne zmeny vykonané v Trestnom poriadku s účinnosťou od 01.01.2006 prekonaná) nútený podať obžalobu aj za naznačenej dôkaznej situácie, mohlo by ísť v tomto smere aj o výrazný zásah do jeho hegemonie pri rozhodovaní o podaní obžaloby (obžalovacia zásada vyjadrená v § 2 ods. 15 Trestného poriadku). Obžalovacia zásada predstavuje výnimku zo zásady oficiality (§ 2 ods. 5 Trestného poriadku) a vyjadruje výlučné právo prokurátora, ako jediného subjektu na podanie obžaloby.

Je podľa môjho názoru žiadúce, aby aj prokurátor v rámci svojej rozhodovacej činnosti bol oprávnený aplikovať zásadu „*in dubio pro reo*“, a to najmä za existencie mnou vyššie opísaného skutkového stavu. Je zrejmé, že aplikácia ustanovenia § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je pri daných prípadoch značne limitujúca, keďže z jeho dikcie vyplýva, že tento postup je prípustný iba za situácie, keď je na podklade vykonaného dokazovania vylúčená akákoľvek pochybnosť o skutočnosti, že skutok spáchal obvinený. To znamená, že v prípade, v ktorom existujú dôkazy (dôkaz) proti obvinenému, avšak dôkazy v jeho prospech možno považovať za argumentačne silnejšie, je prokurátor nútený podať obžalobu. Na strane druhej je však potrebné uviesť, že podanie takejto obžaloby môže byť v rozpore so základnou zásadou „náležitého zistenia skutkového stavu“, zásadou „stíhania zo zákonných dôvodov“, a v ne-

poslednom rade, aj zo zásadou hospodárnosti trestného konania. Zároveň je potrebné si položiť otázku, či je vôbec dôvodný postup v prípade podania obžaloby aj vtedy, pokiaľ si je prokurátor vedomý toho, že konečný verdikt súdu bude oslobodzujúci rozsudok. Takto podaná obžaloba môže byť v takom prípade chápaná iba ako „formalita“, ktorá zbytočne zaťažuje súd. S poukazom na vyššie uvedené dôvody zastávam preto názor, že v takýchto prípadoch sa javí ako účelnejšie a efektívnejšie zastavenie trestného stíhania už v štádiu jeho prípravnej fázy.

Orgán činný v trestnom konaní nesmie, a vôbec nie je úlohou vyšetrovania ani trestného konania, bezhlavo nasledovať jeden záver, ktorý bol premietnutý do uznesenia o vznesení obvinenia. Uznesenie o vznesení obvinenia je len akýmsi medzitýmym rozhodnutím, ktoré nedáva konečnú odpoveď na to, či sa skutok stal, akým spôsobom a kto ho spáchal. Nejde o konštatovanie o vine, ale rozhodnutie, ktoré je vydávané stále v úvodných štádiách trestného konania. Naopak, orgán činný v trestnom konaní má rovnako starostlivo zabezpečovať a hodnotiť dôkazy svedčiacie v neprospech obvinených, ako i v ich prospech.

Podanie obžaloby si vyžaduje takú mieru preukázania toho, že vedomé a úmyselné konanie obvineného XXXX naplnilo všetky znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu, ktorá reálne môže viesť k odsúdeniu obvineného. Miera pravdepodobnosti spáchania trestného činu obvineným musí byť teda pri podaní obžaloby podstatne vyššia ako pri vznášaní obvinenia. Vzhľadom k tomu, že v prípravnom konaní nasledujúcom po vznesení obvinenia v posudzovanom prípade neboli získané také dôkazy, ktoré by podporili záver o dôvodnosti vedenia trestného stíhania proti obvinenému a predovšetkým v opodstatnenosť prípadnej obžaloby, nie je jeho ďalšie trestné stíhanie na mieste. Ak neexistuje dostatok relevantných dôkazov svedčiacich v účasť obvineného na posudzovanom skutku charakterizovanom ako trestný čin, zastávam názor, že sa obvinený na skutku nepodieľal a teda, že skutok nespáchal.

K tomuto je potrebné ešte poznamenať, že pre vyvodenie trestnej zodpovednosti voči konkrétnej osobe je potrebné, aby bolo bezpochyby zistené, o akú osobu ide a preukázané aj jej konanie. Z vyššie uvedeného preto vyplýva, že pojem „nepochybnosť“ uvedený v ustanovení § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je nutné vykladať v spojitosti s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, teda vo svetle jedného z nosných právnych princípov trestného konania tak, že nejde o absolútnu nepochybnosť (inými slovami absolútnu istotu), ale ide o nepochybnosť relatívnu (t. j. relatívnu istotu), čo znamená, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dokazovanie (a to aj v zmysle § 215 ods. 1 Trestného poriadku) len potiaľ, pokiaľ pochybovanie o skutku v tom smere, že sa nestal, respektíve, že ho nespáchal obvinený, nedáva logický zmysel.

Vzhľadom na všetky vyššie, podrobne rozvedené skutočnosti, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia a trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zastaviť, keďže je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Doplňte text

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Pravda
prokurátor